

KINH LỆ

Phùng Minh Mẫn

1. Chiều dần buông kín tâm hồn và sâu
2. Từ nay dang hết cho Mẹ cả buồn
con bước vào đời đường nở
con biết vắng lời, Mẹ dạy

vương khắp nẻo đường, ngập ngừng bước chân biết về
hoa hy vọng tuyệt vời, nào ngờ gió mưa nơi trần
vui trên nẻo về, để nhiều lúc cô đơn, hiểm
biết chấp nhận thiệt thòi, Mẹ dạy biết luôn trung thành

đâu giữa nơi ngàn phương. Nhìn cuộc đời
ai đánh rơi tả tới. Để rồi ngày
nguy có Mẹ chở che. Vì rằng Mẹ
với Chúa trong mọi nơi. Thì giờ Mẹ

con cứ lững lờ trôi từng giọt lệ
qua trong cuộc bể dâu nghẹn ngào tuổi
thương con từ thuở xưa tròn đời về
ời con tìm về đây, tìm về tình

con cứ nhẹ nhẹ rơi xót xa kiếp
xanh trôi dạt về đâu lớn khôn cõi
sau con vẫn trẻ thơ vẫn mong cội
thương cao rộng trời mây quyết tâm có

1. sương gió đâu là nhà. Ngày nào ...
lòng vết đau nhiều ...
Mẹ an ủi dẫn dò. Mẹ dạy ...
lời ban bảo từ ...

2. hơn. ĐK: Lạy Mẹ
nay.

mến thương ơi! Đây là đứa con rất đơn côi đến
 nương bóng Mẹ từ nhân biết Mẹ sẽ thương đỡ
 nâng. Từng ngày nhìn con trong dòng phù hoa ngậm ngùi Mẹ
 thương thân phận lẻ loi cứ trôi vẫn
 còn trôi nổi vật vờ. Lạy Mẹ Ma - ri - a lòng từ
 ái ôi rất bao la, hãy nghe tiếng con nài van dẫn
 con tới quê bình an. Mẹ niềm cậy trông cho hết những
 ai bước trên nẻo đường trần gian, biết
 chạy đến Mẹ thở than, phần nàn.